

57. И станѣхъ нѣкои и лъжесвидѣтельствувахъ врѣхъ него и казувахъ :

58. Ный го чухмы да говори: Азъ ще развалѣхъ тойзи храмъ направенъ съ рѣкѣ, и въ три дни ще съзидѣхъ другъ съ рѣкѣ не направенъ.

59. Но нито така бѣ съгласно свидѣтельство—то имъ.

60. И станѣ първосвященникъ—тъ на срѣдъ, та попыта Исуса и рече: Не отговаряшь ли нищо? какво свидѣтельствувать тѣзи врѣхъ тебе?

61. А той мълчаше, и не отговори нищо. Пакъ го попыта първосвященникъ—тъ и казуваше му: Ты ли си Христось, Сынъ—тъ на Благословеннаго?

62. А Исусъ рече: Азъ съмъ; и ще видите Сына челоуѣческаго че сѣди одесно на силѣ—тъ, и че иде съ облацы—тъ небесны.

63. Тогази първосвященникъ—тъ раздра дрехы—тъ си, и рече: Каквѣ още потрѣбѣ имама за свидѣтели?

64. Чухте богохулство—то; какъ ви ся види? и всички—тъ го осѣдихъ че е повиненъ на смъртъ.

65. И наченѣхъ нѣкои да го заплювать, и да прикрывать лице—то му, и да го бѣхтять, и да му казувать: Проречи. И слугы—тъ го удряхъ съ плѣсницы.

66. И когато бѣше Петръ долу на дворъ—тъ, идува една отъ слугыни—тъ първосвященниковы;

67. И като видѣ Петра че ся грѣе, погледнѣ го и каза: И ты бѣше съсъ Исуса Назарянина.

68. А той ся отрече, и каза: Не знамъ, нито разбирамъ що казувашъ ты. И излѣзе внѣ на прѣдъ дворъ—тъ и пѣтель—тъ попѣ.

69. И слугыня—та като го видѣ пакъ, наченѣ да казува на прѣдстоящы—тъ, че тойзи е отъ тѣхъ. А той пакъ ся отричаше.

70. И слѣдъ малко, прѣдстоящы—тъ пакъ казувахъ на Петра: Наистинѣ отъ тѣхъ си; защото си Галилеянинъ, и говореніе—то ти прилича.